

ספר עצתו אמונה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֱמוּנָה,
וְעֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לַחַיִּים,
תִּרְגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ
עַל יְדֵי רֹאשׁ יוֹשִׁיבֵת תְּפָאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרֶסֶלֶב

דַּעֲשׂכָּה

234

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' נהר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה'ל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארן 5
052-598-3029

קרית ברסלב

לובנרטי - נד יארק

האשקני

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמירת השיעורים הנפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייג:

קול ברסלב
079-704-0066

חיוק פאר אידישע שטוב
079-704-0069

עריכה - תמונה והדפאה לאור ע"י
מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפים ע"י
קו הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

נַעֲבֹדוּ אִמּוֹנָה

- א. איך אָפּשָׁר לַהֲיוֹת תָּמִיד רְגוּעַ וְלֹא לִכְעוֹס?.....
- ב. הָאֵם לָלוֹת כֶּסֶף כָּרִי לְשֵׁלֶם שְׂכִירוֹת?.....
- ג. הָאֵם מִתֵּר לִימֵר אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי בְּלִילָה?.....
- ד. לָמָּה אֲשַׁתִּי לֹא עוֹשָׂה כָּלֹם בְּבֵית?.....
- ו. הָאֵם הַתְּפִלוֹת שֶׁלִּי לֹא חֲשׂוֹבוֹת אֶצֶל הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ?.....
- ז. הָאֵם לְסַפֵּר לְמִלְמֵד שִׁירִים מְדַלְּגִים עַל קִטְעִים בַּתְּפִלָּה?.....
- ח. אֵיךְ מִתְחַזְּקִים בַּתּוֹדָה וּבִקְשָׁה?.....
- ט. אֵיךְ אוֹכֵל לְסָבּוּל שְׂבַעֲלִי נוֹסֵעַ לְאוֹמֵן?.....
- י. לָמָּה אֲנִי לֹא אִמָּא טוֹבָה?.....

אִישׁ אִמּוֹנָה

- א. לַהֲחַיֹּת אֶת הַשָּׁנִי, וּמִמָּשׁ לֵיתֵת חַיִּים.....
- ב. מִגִּיעַ פֶּעַם זְמַן שְׁנוּפְלִים.....
- ג. עֹזֶבֶת אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁל לְשִׁבָּת עַל הַחֲדָשׁוֹת.....
- ג. עֲצוֹת לְחִלּוּמוֹת מִפְּחִידִים.....
- ד. שֶׁחֲבִית יִשְׂאֵר בֶּן עֶדֶן.....
- ה. רָחוּ אֶת הַשִּׁירוֹךְ.....
- ז. אֵל תִּקְשִׁיב לְשִׁיחוֹת שֶׁל זָרִים וְלִצִּים.....
- ח. כְּשֶׁהוֹרִים מְדַבְּרִים עִם הַבַּעַל נִגַּד אֲשֶׁתוֹ.....

התינוק בוכה והאמא בוכה אתו.....ט
 לעסק בשדוכים, אפילו שחוטפים בזיונות.....ט
 בערב הוא זמן קריטי שצריכים להיות בבית.....י
 אנשים אהבים אדם שמחנה, ששמח.....י
 אל תשפילו את עצמכם בזה שאתם עיפים ויש לכם מעט כח.....יב
 אם אומרים מן השמים לרקד.....יב
 הייתי הולכת לקבל את פני משיח צדקנו עם הכנר הזה?.....יד
 איך לבנות את הפעל, את הילדים, ואת עצמו.....יד
 טעם גן עדן בסיר.....טז
 משלוח מנות.....יז
 לא להתחפש כמו הצבא של הערב רב.....יז
 מזל טוב על השירוד הנפלא.....יח

הקונטרס השבוע

לע"נ ר' שמואל אייזיק ב"ר יואל ז"ל

נלב"ע כ"ז אדר תשס"ה

איך אפשר להיות תמיד רגוע ולא לבעוס?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראיתי על גסח המצבה של הרה"ק רבי ישע'לע מקערעסטיר זי"ע שכתוב שם: "לא בעס מעולם".

תמה אני איך הוא הצליח בדבר אדיר שפונה? צדיק שנהל פעילות כל כך ענפה, בכל יום הוא התעסק עם כל סוגי האנשים, ועניים, נתן להם אכילה שתיה ולינה, והוא לא התרגז אף פעם? האם אדם רגיל יכול להגיע לדרגה שיהיה כל כך רגוע עד ששום דבר לא יכאב לו? ושום דבר לא ירגיז אותו?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אין עצה איך אפשר לעקור את המדה הרעה של בעס, רק על ידי תפילה; לבקש כל יום מהשם יתברך להנצל מהמדה הרעה, רק על ידי תפילה אפשר לעקור את זה מתוכנו, ובתפילה כל אחד יכול לזכות להיות צדיק גדול.

הנה לך תפילה קטנה שפנויה על התפילה מלקוטי תפילות (אות רסא, רסב).
תאמר את התפילה הזאת בכל יום, ואפילו כמה פעמים ביום, זה יעזר לך שתוכל להגיע לעקור את מדת הבעס, להיות בשמחה ולהיות מקף בהשם יתברך:

”רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֶזְרוּ לִי, תַּצִּיל אוֹתִי מִכַּעַס וּמִמָּתַח. שְׁמוֹר עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁאֶפִּילוֹ אִם חֵס וְשָׁלוֹם אֶגִּיעַ לְאִיזָה כָּעַס, שֶׁלֹּא אֶפֶל לְאַכְזָרִיוֹת, שֶׁאוּכַל בְּמַהֲרָיוֹת וּבְקִלּוֹת לְהַפִּיךְ אֶת זֶה לְרַחֲמָנּוּת. תַּעֲזֹר לִי שְׁאַרְחֵם עַל כָּל אֱלוֹ שְׂאֵנִי כּוֹעֵס עֲלֵיהֶם, שֶׁחֵס וְשָׁלוֹם לֹא אֶעֱשֶׂה רַע לְאַף אֶחָד, שִׁיתְקִים בִּי לֹא יִהְיֶה בִּי אֵל זָר, וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֶר, שֶׁכְּנֻת הַפְּסוּק עַל מִי שֶׁהוּא בְּכַעַס, כִּי כַּעַס הוּא כְּמוֹ עֲבוּדָה זָרָה.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה קִשָּׁה לִי לְהִתְפַּטֵּר מִהִמָּדָה הָרָעָה שֶׁל הַכָּעַס, וּכְמָה קִשָּׁה לִי לַעֲקוֹר אֶת הַמָּתַח וְהַמַּצָּב רוּחַ הָרַע שֶׁתּוֹפֵס אוֹתִי, כִּי כְּשֶׁמִּתְחִיל חֵס וְשָׁלוֹם לִבִּיעַר בִּי הַכָּעַס – אֲנִי כָּל כָּךְ מֵאֲבִיד עֲשִׂתוֹנוֹת, אֲנִי הוֹפֵךְ מִמַּשׁ לְאָדָם בְּלִי שִׁכָּל וְאֲנִי לֹא מְסַגֵּל לְשִׁלֹּט בְּעַצְמִי בְּאוֹתוֹ זְמַן, לְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְחַם עָלַי, תִּשְׁמוֹר עָלַי, תַּצִּיל אוֹתִי וְתַעֲזֹר לִי שֶׁאוּכַל לְשִׁבֵּר וְלַעֲקוֹר מַעֲצָמִי אֶת הַמָּדָה הָרָעָה שֶׁל כָּעַס. שְׁאֵהִיָּה טוֹב אֶל כָּל אֶחָד, שֶׁתִּהְיֶה לִי סִבְלָנוּת אֶל כָּל אֶחָד וְאוּכַל לְסִבּוֹל אֶת כָּל אֶחָד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סֶלָה.”

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם לָלוֹת כֶּסֶף כְּדֵי לְשַׁלֵּם שְׁכִירוֹת?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

דְּבַרְתִּי עִם חֵבֶר שְׁלִי שְׁאִין לִי כֶסֶף לְשַׁלֵּם שְׁכָר דִּירָה, וְהוּא אָמַר לִי שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אוֹמֵר שֶׁדְּבַר רֹאשׁוֹן צְרִיכִים לְשַׁלֵּם שְׁכָר דִּירָה, וְאִם אֵין כֶּסֶף – שִׁילּוֹ בְּשִׁבִּיל זֶה; אִמַּרְתִּי לוֹ שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּאֵמֶת אוֹמֵר שֶׁשְׁכִירוֹת הֵיא הַדְּבַר הָרֹאשׁוֹן, אֲבָל לֹא שִׁמַּעְתִּי שְׁצְרִיכִים לָלוֹת כֶּסֶף בְּשִׁבִּיל זֶה.

רְצִיתִי לְשִׁאֹל מֵהִי הָאֵמֶת, וּבִנְתִים אֲנִי שׁוֹמֵר עַל כָּל פְּרוּסָה, וְאֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת הָאֵם לָלוֹת כֶּסֶף בְּשִׁבִּיל זֶה.

יִישַׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אמת, שכירות צריכים לשלם מיד, מוהרא"ש אומר ששכירות היא הדבר הראשון; שכירות מגיעה לפני אוכל, בשביל אוכל אפשר ללכת לשמחות, אפשר לקחת הפיתה מבית המדרש וכו', אבל כשאדם לא משלם שכירות - הוא ישאר בלי קורת גג לראשו, הוא ישאר בלי דירה.

אבל חס ושלום ללות כסף, חובות הם סכנה גדולה, צריכים להזהר מאוד מחובות. רבנו אומר (ספר המדות אות תשובה, סימן מו): "מי שרוצה לשוב יזהר מלהיות בעל חוב", מי שרוצה לחזור בתשובה, מי שרוצה להיות יהודי כשר - שיזהר מלהיות בעל חוב; חס ושלום ללות כסף, ללות כסף זו סכנה גדולה.

על כן אבקש ממך, שתקח עבודה אפילו שזה לא נאה לך וכו', ואם אתה לא מצליח לכסות את ההוצאות שלך תלך לאסוף כסף. על פי ההלכה, אם אין לאדם כסף - מתר לו לקחת מצדקה, אתה גם יכול לעסוק בהפצת העצות של רבנו. קח שקית ספרים, קונטרסים וכו', ותחלק את זה בבתים; אנשים ירעיפו עליך הון רב, אנשים מחכים לספרים האלו, אנשים צריכים הרבה חיזוק; כך יהיה לך שפע גדול. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם מתר לומר את התקון הפללי בלילה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מאד קשה לי לומר תקון הפללי באמצע היום, רציתי לשאול אם מתר לומר את זה בלילה, למרות שכתוב שאסור לומר תהלים בלילה?

יישר כח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת תִּצְוֶה, ו' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד ... יָרוּ זָאִיר

קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הַנְּהִיג תִּקְנָה לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיֵאֲמָרוּ אֶת עֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי הַתְּהִלִּים בְּכָל בֶּקָר מִיַּד אַחֲרֵי עָלֵינוּ לְשַׁבַּח שֶׁל תְּפִילַת שַׁחֲרִית, עִם הַתְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם; כֵּן זֶה הוֹפֵךְ לְדָבָר קְבוּעַ, וְלֹא מַחְסִירִים אִף יוֹם אֶחָד מֵאֲמִירַת עֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי הַתְּהִלִּים, הַתְּקוּן הַכִּלְלִי. כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א', סִימָן כט), שֶׁהַתְּקוּן הַכִּלְלִי מְסַגֵּל לְתַקֵּן מַה שֶׁפָּגְמוּ בְּבִרְיַת, זֶה גַּם מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה קִלְהָ.

לְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי מִיַּד בְּבֶקָר אַחֲרֵי שַׁחֲרִית, כֵּן יִהְיוּ לְךָ מוֹחִין טְהוֹרִים. כִּי הַתְּקוּן הַכִּלְלִי מְתַקֵּן הַכֹּל, אֲפִילוֹ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁקָּשָׁה לְהַגִּיעַ אֲלֵיהֶם, וְאִם לֹא הִסְפַּקְתָּ לֹאמַר בַּיּוֹם - אֲתָה יָכוֹל לֹאמַר אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי בְּלִילָה.

מֵעֲנִי, רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר, (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן קמא): "יִהְיֶה כְּבֹד מְאֹד לֹאמַר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, כִּי אֲנִי צוּיִתִּי לֹאמַר אוֹתָם", (רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ, וְכִי מִי לֹא יָכוֹל לֹאמַר עֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים... זֶה דְּבָר קַל לֹאמַר כַּמָּה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֲבָל הַתְּקוּן הַכִּלְלִי - אֶת זֶה כְּבֹר קָשָׁה לֹאמַר).

אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁלֹּא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ וְזוֹכֶה לֹאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכִּלְלִי, הוּא יִתְקַן הַכֹּל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

לָמָּה אֲשִׁיתִי לֹא עוֹשֶׂה כָּלוּם בְּבֵית?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב מִשְׁוֵה שְׂבוּאָב לִי כְּבֹר תְּקוּפָה אֲרוּפָה; בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי חֵי בְטוֹב עִם אֲשִׁתִּי, אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים יָפָה זֶה לָזֶה, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ חַיִּים טוֹבִים וְאֶהְבָּה בֵּיתְךָ, אֲבָל יֵשׁ דְּבָר אֶחָד שֶׁמְאֹד בּוֹאֵב לִי, וְעַצֵּם הַעֲבָדָה שֶׁזֶה בּוֹאֵב לִי, עַצֵּם זֶה בּוֹאֵב לִי מְאֹד, כִּי אוֹלֵי זֶה אוֹמֵר שְׂאִין לִי שְׁלוֹם בֵּית.

אשתי לא עושה כלום בבית, אני עושה את הכביסות, אני שוטף את הכלים, בלי גזמא, אני תמיד עושה את זה בבית, וזה מאד כואב לי.

לדגמא היום היא לא הלכה לעבודה, היא לא היתה במצב רוח טוב, ובקשתי ממנה שתעשה לי הפתעה ותשטף את הכלים, שתיבש את הכביסה שכבסתי, ותכניס עוד כביסה למכונה. היא אמרה לי שקדם היא רוצה ללכת לאמא שלה, למרות שהיא לא היתה בבית באותו זמן, ואחר כך כשהיא תחזר היא תעשה את זה. למעשה היא הלכה עם אחותה לקניות למשך שעותים. אין לי בעיה שהיא תהנה, אבל אני רוצה שהיא גם תושיט יד בבית.

אני כל הזמן מתאפק מלומר לה משהו בענין, אבל אני מרגיש שאני מתפוצץ מזה, מישהו צריך להגיד לה מה מוטל עליה לעשות. אני יודע שלא אני צריך להגיד את זה, אבל מי כן? אשמח מאד לתשובה, בין מוסר ובין חיזוק, אני רוצה לדעת מה לעשות, אני צריך לחזור בתשובה? האם אני צריך להתפלל על זה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין מה קורה כאן, מה זאת אומרת שאשתך לא עושה כלום בבית? אתה הרי כותב שהיא עובדת; ממתי אשה צריכה ללכת לעבוד ולהביא פרנסה? אשה לא מחיבת להביא פרנסה; מהיכא תתי, אם אשה רוצה לעזור לבעלה וללכת לעבוד, לעזור בפרנסה - אשרי לה, אבל לבוא ולומר שהיא לא עושה כלום? היא הרי עובדת! היא הרי מביאה פרנסה!

בגלל זה אתה כבר עומד להתפוצץ? מה אתה, זו בעיה? תודה להשם יתברך שיש לך חיים טובים אתה, ושהיא שומרת עליך מעבירות. חכמינו זכרונם לברכה מספרים (יבמות סג): "רבי חייא הוה קא מצערא ליה דביתהו", אשתו של רבי חייא היתה מצערת אותו הרבה; ועם כל זאת: "כי הוה משכח מידי, צייר ליה בסודריה ומייתי ניהלה", כשהוא ראה משהו טוב שאשתו אוהבת, הוא היה מביא לה את זה הביתה, מספרת הגמרא, "אמר ליה רב: והא קא מצערא ליה למר", רב שאל

אֶת רַבִּי חֵיָא: הִיא הָרִי מְצַעֲרַת אוֹתָךְ, לָמָּה אַתָּה מְבִיא לָהּ דְּבָרִים טוֹבִים? "עֲנֵה לוֹ רַבִּי חֵיָא: "דִּיֵּינוּ שְׁמַגְדִּלוֹת בְּגִינוּ, וּמְצִילוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא", לִי מִסְפִּיק לִי שֶׁהִיא מְגַדֶּלֶת אֶת הַיְלָדִים, וְהִיא מְצִילָה אוֹתִי מֵעֲבִירוֹת; רוֹאִים מָזָה אֵיךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אוֹמֶרֶת לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל הָאִשָּׁה, וְעַד כַּמָּה צְרִיכִים לְהִזְהָר לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה. כְּשֶׁמִּסְתַּכְּלִים בְּמַבַּט טוֹב וּבִסְבָּלָנוּת - מְגִיעִים רְחוּק מְאֹד, כְּשֶׁנוֹתְנִים הֶרְבֵּה מִיָּלִים טוֹבוֹת, כְּשֶׁמְשַׁבְּחִים - רוֹאִים פְּלִאִים. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (סְנֵהֲרִין כב): "אִשָּׁה גֹלָם הִיא, וְאִינָה כּוֹרֶתֶת בְּרִית אֶלָּא לְמִי שֶׁעֲשָׂאָה כָּלִי", הִיא מֵתְאַחֶדֶת - רַק עִם הַבֶּעַל שֶׁעוֹשָׂה מִמֶּנָּה כָּלִי; מוֹהֲרָא"ש מְפָרֵשׁ, מִי שְׁבוּנָה אֶת הָאִשָּׁה וְעוֹשָׂה מִמֶּנָּה כָּלִי, מְשַׁכָּר כָּלִי הוּא עוֹשָׂה מִמֶּנָּה דְּבַר שָׁלֵם, בְּזָה שֶׁהוּא מְשַׁבֵּחַ אוֹתָהּ וְעִם מַלְּאִכִּים טוֹבוֹת, עִם חַיּוֹכִים וְכו' - כִּךְ עוֹשִׂים מִמֶּנָּה כָּלִי, עוֹשִׂים מְקוֹם לְשִׁכְנָה הַקְדוּשָׁה, וְזוֹכִים לְכָל הַבְּרָכוֹת. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם הַתְּפִלוֹת שֶׁלִּי לֹא חֲשׁוֹבוֹת אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי בַּחוּרָה בְּגִיל שְׂדוּכִים, מְאֹד כְּבֵד לִי עַל הַלֵּב, וְאֲנִי מְרַגֶּשֶׁה שְׂזָה מְרַחֵק אוֹתִי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. אֲנִי מִשְׁתַּדֶּלֶת לְהִרְבּוֹת בְּהֵלֵל וְהוֹדָאָה לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, לְדַבֵּר הֶרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלַהֲיוֹת קְרוֹבָה אֵלָיו, אֲבָל לִפְעָמִים אֲנִי מְרַגֶּשֶׁה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא מְקַשֵּׁב לִי חֵס וְשְׁלוֹם, הוּא לֹא עוֹנֶה לִּי, וּמִי יוֹדֵעַ מִתִּי הוּא כּוֹן יַעֲנֵה לִי, וּמְאֹד קָשָׁה לִי שְׂאֲנִי נִמְצָאת בְּמַצַּב כָּל כֵּךְ קָשָׁה שֶׁל הַסֵּתֶר פָּנִים, אֲנִי כָּל כֵּךְ רוֹצָה לְרֹאוֹת וּלְהִרְגִישׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי כְּבֵר כָּל כֵּךְ רוֹצָה לְהִקִּים בֵּית יְהוּדִי מְשֻׁלִּי. לִפְעָמִים אֲנִי מְאֹד נִשְׁבֶּרֶת מָזָה, מַה קּוֹרָה פֹּה? הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצָה שְׂאֲקִים בֵּית יְהוּדִי? הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׂאֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ עַל בֵּית קְדוּשָׁה? עַל יְלָדִים יְרָאִי הַשֵּׁם? מִסְפִּיק לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַחֲבֵרוֹת שֶׁלִּי כְּבֵר הַקִּימוֹ בְּתִים, הַבֵּית שֶׁלִּי לֹא חָשׁוֹב לוֹ כָּל כֵּךְ?

אוֹלִי יֵשׁ לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עֲצָה וַחֲיוּזֵק בְּשִׁבְלִי?

יִישַׁר כַּחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

... תחזי

קבלתי את המכתב.

דעו לכם, המחשבות שאומרות לכם שהשם יתברך לא צריך אתכם - הן לא מחשבות בשרות, זה מגיע מהסטרא אחרא. תגרשו את המחשבות הטרפות, ותאמרו לעצמכם: "השם מאד אוהב אותי", וזה שאתם מצפים לשירוף שלכם - את זה אנחנו לא יודעים; אנחנו לא יודעים ולא מבינים את דרכי השם, אנחנו מאמינים שכל דבר הוא לטובתנו, ואנחנו צריכים לעסוק רק בתפלה ובשירות ותשבחות אל השם יתברך, כי הקדוש ברוך הוא מאד אוהב את התפלות שלנו. אל תאבדו עשתונות, שלא יהיו לכם חס ושלום טענות ותרעומות על השם יתברך. תמשיכו להתפלל, הקדוש ברוך הוא מצפה לתפלות שלנו, אבל חס וחלילה שלא יהיה פרוץ של טענה על האמונה. בקרוב תמצאו את השירוף שלכם ותקימו בית נאמן. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

האם לספר למלמד שילדים מדלגים על קטעים בתפלה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מה אני יכול לעשות בשילדים אחרים בכתתי מדלגים על קטעים מהתפילה כשהמלמד רואה? שאני גם אדלג על קטעים ביחד אתם, או שאתפלל הכל כראוי לפי הסדר, ואחר כך המלמד יצחק עלי למה אני לא מתפלל ביחד עם כולם?

ישר פח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד יְקִירִי אֱהוּבִי ... נִרְוֹ יָאִיר

קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ אֲשֶׁרִיד שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל בִּירְאָת שָׁמַיִם וּמִתְנַהֵג בִּירְאָת שָׁמַיִם. אֵל תְּדַלֵּג עַל קִטְעִים מֵהִתְפִּילָה, זֶה בְּכָלֵל לֹא רַע שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל יוֹתֵר לְאֵט מִיְלָדִים אֲחֵרִים; לֵךְ בְּדֶרֶךְ שְׁלֹךְ, אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אֲחֵרִים; כֵּן תַּצְלִיחַ מְאֹד.

חֲזַק וְאַמֵּץ בַּתְּפִלָּה וְלִמּוּד, כִּי דַע לֵךְ שְׁשֹׁנוֹת הַנְּעוּרִים הֵן הַשָּׁנִים הַכִּי יְפוֹת. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): "הַעֲבָדוֹת שְׁאַדָּם עוֹבֵד אֶת הָשֵׁם בְּבַחֲרוּתוֹ כָּל יוֹם, עָרְפוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לַעֲת זְקִנְתּוֹ", כָּל יוֹם שֶׁל עֲבוּדַת הָשֵׁם בְּשֹׁנוֹת הַנְּעוּרִים, חָשׁוּב יוֹתֵר מִכֶּמֶה שָׁנִים שֶׁל עֲבוּדַת הָשֵׁם בְּגִיל מַבְּגָר, כִּפִּי שְׁחֻכְמִינוּ וְזָכוֹנָם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (שִׁבְת קנר): "יִנְקוּתָא כָּלִילָא דְּוִרְדָּא", הַשָּׁנִים הַכִּי יְפוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן שְׁנוֹת הַנְּעוּרִים.

אֵל תִּגִּיד כָּלוּם לְמַלְמֵד שְׁלֹךְ לְגַבִּי יְלָדִים אֲחֵרִים, אֵל תַּחֲפֹשׁ שְׁיִתְחִילוּ אִתְּךָ, תִּתְפַּלֵּל וְתִלְמַד וְאֵל תַּצִּיק לְאַף אֶחָד. תִּבְקֹשׁ מֵאַבָּא שְׁלֹךְ שְׁיִדְבֹּר עִם הַמְּלַמֵּד שְׁלֹךְ, וַיִּגִּיד לוֹ שְׁאַתָּה לֹא יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל מִהֵרָ, לוֹקַח לֵךְ יוֹתֵר זְמַן, וּמָה שֶׁהַמְּלַמֵּד יִגִּיד - כֵּן תַּעֲשֶׂה.

הָשֵׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ מִתְחַזְקִים בַּתּוֹדָה וּבִקְשָׁה?

שְׁאַלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

וַיִּשֶׁר פֶּחַ עַל הַשִּׁיעוֹר הַיֵּפֶה שֶׁהָרָאוּ לְנָשִׁים הַשְּׁבוּעַ פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, מְאֹד נִהְיִיתִי מְזֵה. וַיִּשֶׁר פֶּחַ עַל הַהִבְהָרָה בְּשִׁיעוֹר מֵהַכּוֹנֵן הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק.

אֲנִי כָּל כֵּךְ רוֹצֵה לְדַבֵּר אֶל הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה כָּל כֵּךְ קֹשֶׁה לִּי, אֲנִי בִקְשִׁי מִסְפִּיקָה לְדַבֵּר דְּקוּהָ אֶל הָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

בְּשֵׁשׁ צָרָה קָל מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַתְּבוּדוֹת. תּוֹדָה הַשֵּׁם שֶׁהִכֵּל הוֹלֵךְ לִי כָּךְ טוֹב. יֵשׁ לִי חַיִּים כָּל כֶּךָ יָפִים וְאֲנִי בִקְשֵׁי מוֹדָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. אֲנִי צָרִיכָה חִיזוּק עַל לְהוֹדוֹת וּלְבַקֵּשׁ.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פָּרַשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מֵרַת ... תַּחֲנִי

קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

תִּקְבְּעוּ לָכֶם זְמַן קָבוֹעַ, בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. קָחוּ פֶתֶק, תִּכְתְּבוּ כָּל מָה שְׁאַתֶּם רוֹצִים לומר עָלֵיו תּוֹדָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְגַם כָּל מָה שְׁאַתֶּם רוֹצִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, וּבְחֲמֵשׁ הַדְּקוֹת הָאֵלּוּ אֵל תִּגָּשׁוּ לְטַלְפוֹן, (תִּכְּבוּ אֶת הַצִּלְצוּל), וְתִשְׁיַחוּ אֶת לְבָבְכֶם אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּמִשְׁךְ חֲמֵשׁ הַדְּקוֹת.

מָה אוֹמֵר לָכֶם, אַתֶּם תִּרְגִּישׁוּ כָּל כֶּךָ טוֹב. יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂפֵהתַחֲלָה זֶה יִהְיֶה מַעֲצָבֶן, אַתֶּם לֹא תִרְגִּישׁוּ בְּמָקוֹם, אַתֶּם תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַשְּׁעוֹן כָּל כַּמָּה שְׁנִיּוֹת וְתַחֲכוּ שְׁחֲמֵשׁ הַדְּקוֹת כָּכָר יַעֲבְרוּ, אֲבָל אַחֲרֵי תְּקוּפָה קִצְרָה אַתֶּם תִּרְגִּישׁוּ כֶּךָ כֶּךָ קְרוֹבִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אַתֶּם תִּצְאוּ מִכָּל הַחֲרָדוֹת, מִכָּל הַבוּשָׁה הָרָעָה, מִכָּל הַפְּחָדִים הָרָעִים, הַחַיִּים הוֹפְכִים לִהְיוֹת כְּמוֹ חֵלוֹם מְתוֹק.

תַּחֲלִקוּ אֶת הַפֶּתֶק, עַל צֵד אֶחָד תִּכְתְּבוּ דְּבָרִים שֶׁל הוֹדָאָה וּבִצַּד הַשְּׁנִי תִכְתְּבוּ דְּבָרִים שֶׁל בִּקְשָׁה, וְכֶךָ תִּשְׁבּוּ וְתִשְׁוַחֲחוּ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תּוֹדוּ לוֹ וְתִהְלָלוּ אוֹתוֹ, תִּשְׁוַחֲחוּ אוֹתוֹ, תִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ עַל שְׂמִיחָה, תִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ עַל אֲמוּנָה וְעַל בֵּית קְדוֹשׁ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךְ אוֹכֵל לְסָבּוּל שְׂבַעֲלִי נוֹסֵעַ לְאוֹמֵן?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה עַל הַכֵּל, הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ טוֹבִים מְאֹד בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

בְּעָלִי מְדַבֵּר כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה עַל אוֹמֵן אוֹמֵן אֲמֵן, מָה לַעֲשׂוֹת שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁהוּא יִסַּע? בְּשָׁנָה

הַאֲחֵרוֹנָה לֹא הִפְסַקְתִּי לִבְכוּת, הֵייתִי אֲצֵל אִמִּי וְהִיא הִתְנַהֲגָה אֵלַי כִּלְכֵּל לֹא יָפָה. יִשְׁנֵנִי בְּמִטָּה הַכִּי קִטְנָה בְּבֵית, לֹא הִיָּתָה לִי דָקָה שֶׁל פְּרִטִּיּוֹת, דָּלֶת הַחֹדֶר שָׁבוּ יִשְׁנֵנִי הִיָּתָה בְּלִי מִנְעוּל, כֻּלָּם יָכְלוּ לִשְׁחַק עִם הַחִפְצִים בְּמִזְוָדָה שְׁלִי, אִמָּא שְׁלִי לֹא הִרְשָׁתָה לִי לִלְכֹּת הַבֵּיתָה וְהִיא הִיָּתָה חִיָּבָת לְדַעַת כָּל הַיּוֹם אִיפֹה אֲנִי, זֶה הִחְזִיר אוֹתִי לְזִמְנִים שֶׁהָיוּ לִי בְּתוֹר בַּחוּרָה.

אֲנִי לֹא מִסְגֵּלֶת לְחֹזֵר לְשֵׁם שׁוֹב לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִין לִי מְקוֹם אַחֵר לִלְכֹּת, מָה לַעֲשׂוֹת? בְּבֵר מִתְחִילִים לְהִכִּין דְּבָרִים לְאוֹמֵן, וּבְכָל פֶּעַם שֶׁמְדַבְּרִים עַל זֶה אֲנִי נִכְנָסֶת שׁוֹב לְמִתַּח, מָה לַעֲשׂוֹת? יִישֵׁר כַּח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מֵרַת ... תַּחֲוִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

אֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב מְאֹד שֶׁקָּשָׁה לָכֶם שֶׁהִבְעַל יַעֲזוֹב אֶתְכֶם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲתֶם לֹא הָאִשָּׁה הַיְחִידָה שֶׁקָּשָׁה לָהּ; לְכָל הַנָּשִׁים זֶה לֹא קָל, לְהִשָּׂאֵר עִם הַיְלָדִים כְּשֶׁהִבְעַל נוֹסֵעַ לַחַג לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוֹ, וְלֹא רַק לְנָשִׁים זֶה קָשָׁה, לָנוּ הַנְּסִיעָה עוֹד הֵרָבָה יוֹתֵר קָשָׁה, זֶה דֶּרֶךְ קָשָׁה וּמִתִּישָׁה עַד שֶׁמִּגִּיעִים אֶל רַבְּנוֹ, וְלִהְיוֹת שָׁם זֶה קָשָׁה, וְהַדֶּרֶךְ הַבֵּיתָה גַּם קָשָׁה מְאֹד, בְּכָל זֹאת אֲנִיחָנוּ נוֹסְעִים, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כּוֹתְבִים כָּל מָה שִׁיקְרָה עִם הָאָדָם וְעִם אִשְׁתּוֹ וְיִלְדָיו, כְּמוֹ שֶׁאוֹמְרִים בְּתַפְלָה (פִּיּוּט וּנְתִנָּה תוֹקֵף): "בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִפְתָּבוֹן, וּבִיּוֹם צוֹם כְּפוֹר יִחְתַּמוּן, מִי יַחֲוֶה, וּמִי יָמוּת, מִי בָּאֵשׁ, וּמִי בַּמֵּיִם", וְכֵן הִלָּאָה.

אֲזִי אֲנִי שׁוֹאֵל אֶתְכֶם, אִם חֵס וְשָׁלוֹם מִצָּפָה לָכֶם מִשְׁפָּט קָשָׁה, אֲתֶם צְרִיכִים לַחֲפֹשׁ עוֹרֶךְ דִּין גָּדוֹל שֶׁיַּצִּיל אֶתְכֶם מִהַמְשָׁפֵט הַגָּדוֹל, וַיֵּשׁ לָכֶם אֶת הָאֲפָשְׁרוֹת שֶׁהִבְעַל יִסַּע לְעוֹרֶךְ דִּין גָּדוֹל שֶׁיִּגְן עֲלֵיכֶם, אֲבָל תִּצְטָרְכוּ לִישׁוֹן לְבַד בְּבֵית, אוֹ עַל מִטָּה קִטְנָה אֲצֵל אִמָּא שְׁלָכֶם, הֵייתֶם מְסַכְּכִים? וְאִם הִבְעַל יָכוֹל לִנְסֹעַ לְמִישְׁהוֹ שֶׁיִּגְן עָלָיו וְעֲלֵיכֶם בִּיחָד, וְגַם יַפְעַל עִבּוּרְכֶם פְּרִנְסָה, אֲבָל תִּצְטָרְכוּ בְּמִשְׁךְ שְׁבוּעַ לִישׁוֹן אֲצֵל אִמָּא שְׁלָכֶם, וְאֲתֶם תִּבְכוּ, וְהָאִמָּא תִּגִּיד לָכֶם כֵּךְ וְכֵךְ, הֵייתֶם אוֹמְרִים לַבְּעַל שֶׁיִּשְׁאֵר בְּבֵית? אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהֵייתֶם מְחַזְּקִים אֶת הַבְּעַל שֶׁיַּעֲשֶׂה מָה שֶׁיִּנְכֹּן וְיִלְךְ לְרוּפָא, לְעוֹרֶךְ דִּין, וְיִחְזוֹר הַבֵּיתָה בְּרִיא וְעִם שְׁפַע.

עכשו אני רוצה לשאול אתכם, כשרבנו ו"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן תה): "הראש השנה שלי הוא חדיש גדול, השם יתברך נתן לי זאת במתנה, כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי", עוד אמר רבנו (שם, סימן תו): "שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון, כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות".

אחרי ששומעים כאלה דבורים מרבנו אני בטוח שתשלחו את הבעל לאומן; לא רק שתשלחו אותו, אלא אם חס ושלום יהיו לו בעצמו ספקות אם לנסע או לא לנסע, אתם תשלחו אותו, אתם תחזקו אותו שישע אל רבנו שיכול לתקן, ותהיו בשמחה כל השנה שהבעל היה באומן, כפי שרבנו אומר (שם, סימן תג): "ומי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד", אז בודאי שאשה שלא מונעת מבעלה לנסע לאומן ראש השנה - תזכה לכל ההבטחות ולכל טוב. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

למה אני לא אמא טובה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מבקשת כבר כל כך הרבה זמן שאהב את הילדים שלי, ומסכן אחד מהילדים שלי שסובל ממני, המידות שלי עדיין כל כך לא מעבדות, אני צריכה הדרכה איד להתניחס אליו כשהוא משתמש עם הילדים נגד ילדים אחרים, כשהוא צועק בשאני או בעלי שואלים אותו על משהו שלא הבנו מה הוא אמר, כשהוא מאבד עשתונות ועושה דברים פרועים, לדגמא לזקח מקל של מטאטא כדי להכות, איד אני מגיבה? מה אני אומרת במצב כזה?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תח"י

קבלתי את המכתב.

מה אתם שוברים את עצמכם? מה אתם מדברים כל כך רע על עצמכם? כְּשִׁישׁ לִילֵד טֹבַע קָשָׁה וְצָרִיכִים לַעְזֹז לוֹ לַעֲבֹד עַל זֶה – זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁלֵהוּרִים יֵשׁ מִדּוֹת רְעוּת, וְאִם יֵלֵד מִכָּה וְלוֹקַח מַקְלוֹת כְּדִי לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים הָאֲחֵרִים וְצָרִיכִים לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ – זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהַיֵּלֵד סוֹבֵל מִהַהוּרִים; הוּא סוֹבֵל מֵעֲצָמוֹ מִהָאוֹפִי הַקָּשָׁה, וְהוּרִים צָרִיכִים לַעְזֹז לַיְלָדִים הָאֵלּוּ לַעֲבֹד עַל הַטְּבָעִים הַקָּשִׁים. אִם אֶחָד מֵהַיְלָדִים מִתְפַּרֵּעַ – צָרִיכִים לִלְמַד אוֹתוֹ שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּרֵּעַ; אִי אֶפְשָׁר לְהִרְבִּיץ, אִי אֶפְשָׁר לְהִזִּיק לְאֲחִים וְהָאֲחִיוּת. לַפְעָמִים צָרִיכִים לָשִׁים אוֹתוֹ בַּפִּנָּה עַד שֶׁהוּא נִרְגַּע וְעַד שֶׁהוּא מִבְקֵשׁ סְלִיחָה, לַפְעָמִים עוֹזְרִים לוֹ לֹמַר אֶת הַמַּלִּים “אֲנִי כָּבֵר יְהִי יָלֵד טוֹב”, לַפְעָמִים שׂוֹאֲלִים: “אֵתָּה כָּבֵר תִּהְיֶה יָלֵד טוֹב?” וְכִשְׁהַיֵּלֵד רַק מִהֵנֵהן קָצַת בְּרָאשׁוֹ, אוֹמְרִים בְּקוֹל: “בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ יָלֵד יָקָר, הֵיכֵר הָרַע כָּבֵר יֵצֵא מִהֵבִית”.

לַפְעָמִים כְּשִׁילֵד מְאֹד מִשְׁתַּלָּל, הוּא מִכָּה וּבוֹעֵט, יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁהַיֵּלֵד רָעָב. לַפְעָמִים יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁהַיֵּלֵד עֵיף, צָרִיכִים כְּמָה שְׂיוֹתֵר מִהֵר לָתֵת לוֹ מִשְׁהוּ לֶאֱכֹל וּלְרַאוֹת מָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת.

לִלְמַד אֶת הַיְלָדִים לְצִיָּת – זֶה לֹא הֵהָפֵךְ מִלִּהְיוֹת אִמָּא טוֹבָה, חֵס וְשְׁלוֹם אִם מִרְשִׁים לַיְלָדִים לַעֲשׂוֹת מָה שֶׁהֵם רוֹצִים, זֶה הַדְּבָר הַכִּי רַע שְׂיִכּוֹל לִהְיוֹת; בּוֹדְאִי שֶׁזֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עִם הַרְבֵּה מִיָּלִים טוֹבוֹת וְהַרְבֵּה אֲהָבָה, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, אֲבָל צָרִיכִים גַּם לִלְמַד אֶת הַיְלָדִים אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל הוּרִים, וְגַם שְׁלֹא לְהִרְבִּיץ לְאֲחִים וְהָאֲחִיוּת וכו'.

הַעֲקָר הוּא תְּפִילָּה, תְּבַקְשׁוּ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם עַל הַיְלָדִים, וּלְפָנֵי גֵרוֹת הַשִּׁבְתָּ זֶהוּ זְמַן טוֹב מְאֹד לְבַקֵּשׁ עַל הַיְלָדִים, תְּבַקְשׁוּ לְפָנֵי גֵרוֹת הַשִּׁבְתָּ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: “רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שֶׁהַיְלָדִים שְׁלִי יִהְיוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם וְקִדּוּשִׁים, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲחִנָּה אוֹתָם בְּשִׁמְחָה, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי לֹא יוֹדַעַת אֵיךְ לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, אֲנִי לֹא יוֹדַעַת אֵיךְ לְהַגִּיד, כְּמָה לְהַגִּיד וּמִתִּי לְהַגִּיד, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲחִנָּה אֶת יְלָדֵי עַם שִׁמְחָה, עִם יִשׁוּבֵי הַדַּעַת, וְשֶׁהֵם יִגְדְּלוּ יִרְאִים וְקִדּוּשִׁים”.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

להחיות את השני, וממש לתת חיים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תצוה, ב' אדר, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד אהובי... גרן יאיר

שלמה המלך אומר (משלי ג, כז): "אל תמנע טוב מבצעליו, בהיות לאל ידך לעשות", שלא תמנע טוב מאחרים, כשיש לך את האפשרות לעשות זאת; עם חיוך ומילה טובה לשני - אפשר להחיות את השני, וממש לתת חיים.

זה משהו ש"בהיות לאל ידך לעשות", לכל אחד יש את האפשרות לעשות את זה, זה יותר מלתת לשני כסף, כי אפילו שיש כסף, יש עשירות, אבל אם שוכחים מהשם יתברך - נופלים לעצבות ומרה שחורה, ולא מרויחים שום דבר מכל הכסף, וכשרואים אחד עם חיוך ומקבלים מילה טובה - חוזרים להיות בשמחה.

כל שכן כשמקבלים ומביאים את השני לצדיק, מפרגנים לשני את העצות המאירות, ממש נותנים לו חיים בזה ובכא.

את זה אומר הפסוק "אל תמנע טוב מבצעליו", אם הקדוש ברוך הוא עוזר לך וזכית ל"טוב", יש לך את העצות של רבנו, למה אתה לא מעביר את זה הלאה? "בהיות לאל ידך לעשות", והבן למעשה.

...

מגיע פעם זמן שנופלים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקהל, י"ז אדר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

אחי, עכשיו כשנפלת כל כך, אתה בכזו קטנות הדעת, עכשיו במצב כזה וכו', אם תחזיק מעמד - אתה תזכה לדברים יפים. כפי שהיה אצל רבי נתן זכרוננו לברכה, ספרו לרבי נתן שהיה יהודי שהיה צם משבת לשבת, כולם כבדו אותו, כולם קמו לפניו, אמרו לו "שבת שלום". ויהי היום, בלמוס תקף אותו, הוא חש ברע, הוא הרגיש שהוא עומד להתעלף, והוא נטל ידים ולקח מהמצה של ערובי חצרות מבית המדרש. השמש ראה את זה, הוא חשב לעצמו 'היהודי הזה מרמה את כולם, הוא אומר שהוא צם, עכשיו אני רואה שהוא גנב, הוא גונב את המצה של העיר!' בלי לשאול את היהודי מה קורה, הוא התחיל לצעוק בקולי קולות: "גנב! רמאי!!!" מי שנוכנס לבית הכנסת השמש ספר לו את הספור, הוא בזה אותו מאד. לאותו אחד לא היה את ההתחזקות שלנו, מסכן הוא נפל כל כך, הוא עזב את היהדות ה' ירחם.

כשרבי נתן שמע את זה הוא אמר: "חבל, חבל; אם הוא היה מחזיק מעמד הוא היה מגיע לדרגה הכי גבוהה"; אין זו חכמה לעבוד את השם כשכלם נותנים כבוד, כשהכל הולך טוב, החכמה היא כשכלם מדברים עלי, כולם לועגים, כולם מבזים אותי - אני נשאר עבד נאמן להשם יתברך.

אבקש ממך אחי היקר חמדת לבבי, תתרום, תתחיל עוד פעם, החכמה היא כשלא הולך טוב, החכמה היא עכשיו, כשהכל שחור - לא לעזב את הרצון, את הצעצועים והתקנה. כמו שהולך הספור, לצדיק רבי נתן זכרוננו לברכה היה תלמיד רבי שאול מטעפליק זכרוננו לברכה, הוא היה עובד ה' גדול, הוא התפלל ולמד בהתלהבות אדירה. פעם היה רבי נתן בטעפליק וכשהוא ראה את העבודות שלו, איך הוא עובד את השם בכזו התלהבות - אמר לו רבי נתן: "שאול שאול, אני עדיין לא נהנה ממך; כשאראה ששאול נופל והוא מתרום בחזרה וממשיך לעבוד את השם - אזי אהנה"; רבי נתן רצה להכין אותו לחיים, כי לא תמיד אפשר

לְבַעַר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרִצִּיפוֹת, מַגִּיעַ לַפְעָמִים זְמַן שְׁנוּפְלִים, וְאֵז - מִי שֶׁהוּא חֲזָק - הוּא גִבּוֹר אֲמָתִי.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עֲזֹבֶת אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁל לְשַׁבַּת עַל הַחֲדָשׁוֹת

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת תְּצַנֶּה, ה' אֲדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד יְקִירִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי נִהְנֶה מְאֹד שֶׁעֲזַבְתָּ אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁל לְשַׁבַּת עַל הַחֲדָשׁוֹת וְכו', כְּכָר רוֹאִים
עָלֶיךָ יוֹתֵר שִׁמְחָה וִירָאֵת שָׁמַיִם.

בְּרִצּוֹנִי לְחֻזַּק אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחִיל שׁוֹב אֶת הַשִּׁיעוּרִים כְּסִדְרָן שְׁלָךְ, לְלַמּוֹד בְּכָל יוֹם
חוֹמֶשׁ, מְשִׁנּוֹת, גִּמְרָא, הִלְכָה וְגַם לוֹמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וְעַל כּוֹלֵם לְהַתְבוּדָד בְּכָל
יוֹם. תּוֹדָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַנְּסִים וְהַחֲסָדִים, תּוֹדָה לוֹ עַל הַנֶּסֶם שֶׁקִּבַּלְתָּ אִשָּׁה יְקָרָה,
מִתְנָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תּוֹדָה לוֹ עַל כָּל הַנְּסִים.

אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר אִתָּךְ, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּשָּׂאֵר חֲזָק עִם הִירָאֵת שָׁמַיִם שְׁלָךְ.
תִּמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְחֶמֶד גֵּרוֹ יֵאִיר.

...

עֲצוֹת לְחִלּוּמוֹת מִפְּחִידִים

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת תְּצַנֶּה, ו' אֲדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
... תַּחֲנִי, תִּלְמִידֵי בֵּית פִּיגָא

קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

בַּעֲנִינֵי הַחִלּוּמוֹת הַמִּפְּחִידִים שֶׁלָּכֶם - יֵשׁ עֲצָה אַחַת, לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה; תִּבְקָשׁוּ
מֵהוֹרִיכֶם שִׁישְׁמִיעוּ לָכֶם כְּשֶׁאַתֶּם הוֹלְכִים לִישׁוֹן - סְפוּרֵי צַדִּיקִים; זֶה יִסְלַק אֶת כָּל
הַפְּחָדִים, כִּי סְפוּרֵי צַדִּיקִים מְשִׁמְחִים וְנוֹתְנִים יִשׁוּב הַדַּעַת.

תִּבְקָשׁוּ הִרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכּוּ לְקַבֵּל בְּעַל שְׁלוֹמֵךְ וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְנַהֵג

בִּירְאֵת שָׁמַיִם. אַתֶּם עֲדִינָן צְעִירִים, יֵשׁ לָכֶם עוֹד כַּמָּה שָׁנִים טוֹבוֹת שְׁאַתֶּם יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל וּלְפַעַל הַיָּטֵב עַל בַּעַל יְרֵא שָׁמַיִם. אֵל תַּחֲשֹׁבוּ שְׁמֻקְבָּלִים אֶת זֶה בְּחֻנָּם, רַק אַחֲרֵי הִרְבָּה תְּפִילוֹת וְהִרְבָּה דְּמָעוֹת – זֻכִּים לְבַעַל יְהוּדֵי כָּשָׁר. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

שְׁהִבִית יִשְׂאָר גֵּן עֵדֶן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ה' פְּרַשְׁת תְּצַנֶּה, ו' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מֵרַת ... תַּחֲנִי, קְרִיַת בְּרִסְלָב

קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

לִפְנֵי שָׁנָה כְּשֶׁהִגַּעְתֶּם לְשִׁפּוֹךְ אֶת הַלֵּב שְׁהִבִית שְׁלָכֶם מִתְמוּטָט בְּקִשְׁתִּי מִכֶּם שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים, וְאַחַד מִהַדְּבָרִים הָיָה שְׁיֹתֵר לֹא תִצְפוּ בְּסִרְטִים וְכו', וּבְרוּךְ הַשֵּׁם מֵאֵז שֶׁקִּבַּלְתֶּם עַל עֲצָמְכֶם אֶת שְׁלוֹשֶׁת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ וְכו' – הִבִּית חֲזוֹר לְהִיּוֹת 'גֵּן עֵדֶן'.

אֲנִי רוֹצֶה לְחַזֵּק אֶתְכֶם שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד לֹא לִגְעַת בְּדְבָרִים הָאֵלּוּ. אֲפִילוֹ שְׁלִבְעַל יֵשׁ עֲדִינָן אֶת הַטֵּלְפוֹן וְכו', זֶה לֹא קָשׁוּר אֲלֵיכֶם, אַתֶּם תִּהְיוּ חֲזָקִים כְּבָרְזֹל לֹא לִגְעַת בְּטֵלְפוֹן, כִּךָ תִּזְכּוּ לִילָדִים כְּשֵׁרִים וּשְׁלוֹם בֵּית.

תִּבְקָשׁוּ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶת הַתְּפִילָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם:

"רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם זַכְנֵי לְאַמוּנַת חֻכְמִים, שְׂאֲאֵמִין בְּמָה שֶׁהַצְּדִיקִים אוֹמְרִים, שְׁלֹא לְהַחֲזִיק טֵלְפוֹן, שְׁלֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּטֵלְפוֹן. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תֵּן לִי אֶת הַכֹּחַ שְׁאֲפִילוֹ לֹא יִהְיֶה לִי נִסְיוֹן בְּדְבָרִים הָאֵלּוּ, כִּי אֵיךְ אֲנִי יְכוּלָה לְהִיּוֹת חֻכְמָה יוֹתֵר מִהַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים, מִמּוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ, שְׁכָל כִּךָ בָּכָה וְאָמַר שֶׁהַטֵּלְפוֹן, הַטֶּאבֶּלֶט, הַמַּחְשֵׁב – מַחְרִיבִים אֶת הַבֵּית הַיְּהוּדִי, אֵיךְ אֲנִי יְכוּלָה לְחַשֵּׁב שְׁאֲנִי יוֹדַעַת יוֹתֵר טוֹב, תַּעֲזֹר לִי שְׁאֲבֵטֵל אֶת עֲצָמִי לְגַמְרִי לְצְדִיקִים וְלֹא אֶגַע בְּטֵלְפוֹן, טֶאבֶּלֶט, מַחְשֵׁב.

אֲנִי הַשֵּׁם תַּעֲזֹר לִי שְׁאֲהִיָּה מְרוּצָה, שְׁאֲהִיָּה שְׁמֻחָה, אֲנִי הַשֵּׁם, הַרְחֵק מֵעָלִי

אֶת הָעֲצוּבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה, תִּשְׁמַח אוֹתִי, תִּשְׁמַח אוֹתִי כָּל כָּף עַד שְׁאַתְחִיל לְרַקֵּד מְרֹב שְׂמִיחָה, וְשִׁפְלֵי אֶחָד סְבִיבִי יִהְיֶה שְׂמִיחַ, אֲנִי הַשֵּׁם תָּן לִי אֲמוּנָה חֲזָקָה, שְׁאַרְגִּישׁ אוֹתָךְ, שְׁאַחֲזֶה עִם הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁהִכֵּל זֶה אֶתָּה, הִכֵּל אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הִכֵּל, דּוֹמֵם צוֹמֵחַ חַי מְדַבֵּר – הִכֵּל הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.”

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

דַּחוּ אֶת הַשִּׁידוּף

בַּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ה' פְּרִשְׁת תִּצְנֶה, ו' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

... נִירוּ יָאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חִלְקֶךָ שְׁאַתָּה חַי עִם הָעֲצוּבוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

לְגַבִּי שְׁאַלְתָּךְ אִם לְצִיַּת לְהוֹרִיךְ, אוֹ לְלַכֵּת אַחֲרֵי הַרְגָּשָׁת לְבָךְ וְכו'; בְּנִתִּים אֵל תִּלְבֹּשׁ עַדִּיךְ אֶת הַבְּגָדִים שְׁלֹבָשִׁים אֲצִלְנוּ הַחֲסִידִים, עֲכָשׁוּ תִתְלַבֵּשׁ כְּמוֹ שְׁאַתָּה מִתְלַבֵּשׁ, וְהַשֵּׁם יַעֲזֹר, כְּשֶׁתִּתְאַרֵם – אֲזִי תִלְבֹּשׁ אֶת הַלְבוּשׁ הַחֲסִידִי.

לְגַבִּי הַשִּׁידוּף שְׂרָאשׁ הִיִּשִּׁיבָה שְׁלָךְ הֲצִיעַ לָךְ וּכְבָר הִיִּתָּה לָךְ פְּגִישָׁה, וְעֲכָשִׁי הַבְּחוּרָה אֲמָרָה לֹא, וְהַשִּׁידוּף הִזָּה לֹא יוֹצֵא לָךְ מִהָרָאשׁ, אֶתָּה צָרִיךְ עֲצָה; רִאשִׁית, תִּזְכּוֹר מַה שְׁמוֹהֶרָא"שׁ לָמַד אוֹתָנוּ 'אִם מִיִּשְׁהוּ לֹא צָרִיךְ אוֹתִי, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ אֵלָךְ פְּעָמִים'; אִם הַבְּחוּרָה עֲזָבָה – אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר, שְׁנִית – כָּל הַשִּׁידוּכִים שְׁמַצִּיעִים וְהֵם לֹא נִגְמָרִים, הֵם כּוֹלֵם שְׁדוּכִים; כָּל שִׁידוּף שְׂרָק מְדַבְּרִים, שְׁמַצִּיעִים – זֶה גַם שִׁידוּף. לְפַעְמִים נִפְגָּשִׁים, מְדַבְּרִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, כְּבָר נִרְאָה שֶׁהַשִּׁידוּף עוֹמֵד לְהִגָּמֵר, וְלִמְעַשֶּׂה הַשִּׁידוּף לֹא נִגְמָר; אוֹמֵר רַבְּנוּ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲתוּן, סִימָן ז), שְׁזָה גַם שִׁידוּף, וְכִשְׁאַשְׁתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ נִפְטָרָה וְרַבְּנוּ הִיָּה בְּרִאדּוּוֹיִל לְפָנַי שֶׁהוּא הַשְּׁתַדָּךְ עִם אֲשֶׁתוֹ הַשְּׁנִיָּה, הִגִּיעוּ הַרְבֵּה נָשִׁים לְהַשְׁתַּדָּךְ אִתּוֹ. וְרַבְּנוּ אָמַר (ח"י מוֹהֲר"ן, סִימָן תַּקצ"ה): "שִׁפְלָן הָיוּ זְווגִים שְׁלוֹ, וְאָמַר שִׁפְלֵי אִישׁ יֵשׁ לוֹ כְּמָה וְכְמָה זְווגִים רַק שִׁישׁ בָּזָה כְּמָה בְּחִינּוֹת שׁוֹנוֹת וְעֲנִינִים נִפְלְאִים. כִּי מִכָּל הַדְּבוּרִים

שְׁמִדְבָּרִים בְּעִנְיֵי הַשְּׂדוּכִים אֶף עַל פִּי שְׂאִינָם נִגְמָרִים זֶה בְּעֶצְמוֹ בְּחִינַת זְוִיג וְשִׁדּוּךְ.

רַבְּנוֹ אָמַר (ח"י מוה"ר ז, שם): אֲנָשִׁים מְשֻׁחָחִים בְּבֵיתָם: "הַבְּחֹר הַזֶּה הִיָּה מִתְּאִים לַבְּחֹרָה הַזֹּאת"; אֲפִילוֹ כְּשֶׁהַשִּׁדּוּךְ אֲפִילוֹ לֹא הִתְחִיל – זֶה גַם בְּבְחִינַת שִׁדּוּךְ. "וְלִפְעָמִים נֹסְעִים לַעֲשׂוֹת הַשִּׁדּוּךְ וּבִעֵת הַגָּמָר נִפְרָדִים מֵאִיזָה סִבָּה, וְלִפְעָמִים נִגְמָר הַשִּׁדּוּךְ וְאַחֵר כִּךָּ מִפְּסִיקִים הַקָּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים, וְלִפְעָמִים בָּאִין לִיְדֵי נִשּׁוּאִין וְאַחֵר כִּךָּ בְּסִמּוּךְ נַעֲשֶׂה גִט בֵּינֵיהֶם. וְלִפְעָמִים אֵינוֹ נַעֲשֶׂה הִגָּט עַד אַחֵר אִיזָה זְמַן וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה כְּמָה בְּחִינּוֹת שֵׁשׁ בְּעִנְיֵי הַשְּׂדוּכִים וְהַזְוִיגִים שְׂאִינָם נִגְמָרִים אַחֵר כִּךָּ, אֲבָל כָּלָם הֵם בְּחִינַת זְוִיגִים שָׁלוֹם. כִּי כָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כְּמָה זְוִיגִים, רַק שְׂאֵצֶל זֶה נִגְמָר אִיזָה זְוִיג שָׁלוֹם עַל יְדֵי אִיזָה דְּבוּר בְּעֶלְמָא שְׁמִדְבָּרִים מִזֶּה הַשִּׁדּוּךְ, וְלִפְעָמִים עַל יְדֵי אִיזָה דְּבוּר יוֹתֵר אוֹ עַל יְדֵי אִיזָה הִתְקַשְּׁרוֹת אוֹ נְסִיעָה אוֹ עֲבָדָא בְּשִׁבְלֵי הַשִּׁדּוּךְ לְפִי שְׂעָה וְכו' כַּנ"ל"; רואים מִזֶּה שֶׁכָּל דְּבָר שְׂעוֹשִׁים בְּשִׁבְלֵי בְּחֹר וּבְשִׁבְלֵי בְּחֹרָה כְּדֵי שְׂיִמְצָאוּ אֶת הַשִּׁדּוּךְ שְׁלָהֶם – אֲפִילוֹ שֶׁזֶּה לֹא מִתְקִים – זֶה גַם מִשְׁהוּ, כִּי זֶה מְקַרֵּב אֶת הַשִּׁדּוּךְ הַנִּכּוֹן שְׁלָהֶם, עֵיין שָׁם.

חֲזוֹק וְאִמָּץ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלָךְ, אֵל תִּרְפָּה מִהִלְמוּד וְהִתְפַּלֶּה שְׁלָךְ, וְלֹךְ בְּכָל יוֹם לְהִתְבּוֹדְדוֹת; תַּחֲפֹשׁ לָךְ מְקוֹם שְׁקֵט וְתַשִּׁיחַ אֶת לִבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. תִּגִּיד לוֹ עַד כְּמָה אִתָּה רוּצָה לְהִיּוֹת יֵרָא שְׂמִים וְשִׂאִתָּה כְּכֹר כָּל כֶּךָ רוּצָה אֶת הַשִּׁדּוּךְ שְׁלָךְ, וְתִרְאֶה שִׂישׁוּעֶתָךְ תִּכְף תְּבוּא.

כְּמוֹ כֵּן סַע לִיבְנָאֵל לְצִיּוֹן מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. מוֹהֲרָא"ש הַבְּטִיחַ בְּהַבְטָחָה חֲזָקָה (צוּרַת מוֹהֲרָא"ש, אוֹת ה'): "אֲנִי מִבְּטִיחַ שֶׁכָּל בְּחֹר רִנָּה, וְכָל בְּחֹרָה רִנָּקָה, שְׂיִבּוּאוּ כָּאֵן לְקַבְּרִי, וְיִגְמְרוּ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים מִהִתְחִלָּה עַד גְּמִירָה לְזְכוּתִי, אֲזִי אֲשַׁתְּדֵּל בְּכָל מָה שֶׁרַק אוֹכַל שְׂיִמְצָאוּ אֶת זְוִיגָם, וְזֶה הַבְּטָחָה חֲזָקָה מִמֶּנִּי".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

...

אל תקשיב לשיחות של זרים ולצים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל, י"ח אדר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

אחי היקר, לרבנו יש עצה בשבילך איך אתה יכול לרחץ את עצמך מהעברות שלך, על ידי לימוד משניות בכל יום אפילו בלי הבנה. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן ט): "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הפח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה; בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד".

אפילו שאתה בבוץ כל כך עמוק, אתה בבוץ של פגם הברית רחמנא לצלן, דע לך שאם תלמד משניות בכל יום בקביעות - אתה תחלץ מהבוץ. כי רבי נתן אומר (ת"י מוה"ר"ן, סימן תקעג): "כשרבנו אומר את השיחה הנזכרת לעיל, שהתורה היא העצה לחלץ את האדם מעבירות, שאלתי את רבנו 'האם התורה יכולה לעזור גם למי שנפל לעברה של פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן?' רבנו צעק עלי ואמר: 'וכי אתה יודע את גדל כח התורה?! התורה גבוהה יותר מהפל!' אפילו אדם שמנח בציפורני הסמ"ך מ"ם, הוא חוטא בעברה של פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אם הוא ילמד בכל יום תורה הוא יחלץ מכל רע ויחפץ ליהודי כשר.

אל תקשיב לשיחות של זרים, ובודאי לא של לצים שאין להם קשר עם התורה ועם צדיקים. עכשו כשמתרבים הראיונות, הפודקסטים וכדומה - אל תקשיב לדברים האלו, זה מחליש את האמונה ואת האמונת חכמים. זה נראה דבר לא נורא, אבל הסוף של זה מר מאד. כפי שרבנו אומר (ספר המדות אות ליצנות, סימן י): "קשה ליצנות, שתחלתו יסורין, וסופו כליה", השם ישמרנו. מאבדים גם את הפרנסה (שם, סימן א), "על ידי ליצנות יהיה לו נושים הרבה", יש הרבה חובות.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

כְּשֶׁהוֹרִים מְדַבְּרִים עִם הַבַּעַל נֶגֶד אִשְׁתּוֹ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרַשְׁתַּת תְּצִינָה, ו' אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה

יְקִירִי ... נֵרוֹ יֵאִיר

קִבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הוֹרִים צְרִיכִים לִכְבֹּד, יֵהִיָּה מִה שִׁיְהִיָּה, כִּי כָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָנָה אוֹתָנוּ, וְאִם הַמְצָנָה בָּאָה בְּקִשִּׁי - הַשֹּׁכֵר יֵהִיָּה גְדוֹל יוֹתֵר.

אִם אֲבֵא שְׁלָךְ מְדַבֵּר אִתְּךָ נֶגֶד אִשְׁתְּךָ - תִּתְּנָהּ בְּשֶׁכֶל וְאֵל תִּגִּיד אֶת זֶה בְּבֵית, וְאִם אִשְׁתְּךָ מְדַבֵּרֶת אֵלֶיךָ רַע לְגַבִּי הוֹרִיךְ - תִּתְּנָהּ בְּשֶׁכֶל וְאֵל תִּסְפֹּר אֶת זֶה לְאַף אֶחָד; תִּהְיֶה כְּמוֹ אֶהְרֶץ הַכֹּהֵן שֶׁהִפֹּךְ וְסִבֵּב הִכָּל - הָעֶקֶר שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם (אֲבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן יב, יג).

לֹא צְרִיכִים לִסְפֹּר הִכָּל, בְּפֶרֶט לְהוֹרִים וְלֹאֲשֶׁה, שֶׁם צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד לֹא לְהִצִּית אֵשׁ. כְּפִי שְׁמוֹהֲרָא"ש זְכוֹרֵנוּ לְכַרְכָּה מְסִפֵּר, אֲצֵל הַצַּדִּיק רַבִּי מְרִדְכִי מִנְּדִבְוֹרְנָא זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, כְּשֶׁאֲמַא שְׁלוֹ הִיְתָה נִכְנָסֶת לְחִדְרוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו רַע עַל אִשְׁתּוֹ, הַקְּשִׁיב לָהּ הַצַּדִּיק רַבִּי מְרִדְכִי מִנְּדִבְוֹרְנָא זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וְכְבוֹד, אַחֲרֵי שֶׁהָיָא סִימָה לְדַבֵּר, כְּשֶׁהָיָא יִצְאָה, הוּא לָקַח אֶת הַכֶּפֶה שְׁלוֹ, נָעַר אוֹתָהּ וְהִתְיָשֵׁב לְלִמֵּד בַּחֲזָרָה. לְאַחֵר מִכֵּן נִכְנָסָה הִרְבֵּנִית וְהִתְחִילָה לְצַעֵק: "אֲמַא שְׁלָךְ הִיְתָה כָּאֵן, מַה הָיָא רְצָתָה? אֲמַא שְׁלָךְ הָיָא רְעָה, מָרָה, אֲנִי הִרְבֵּה יוֹתֵר טוֹבָה מִמָּנָה", הָיָא צֻעָקָה וְצֻעָקָה; שׁוּב הַקְּשִׁיב לָהּ הַצַּדִּיק רַבִּי מְרִדְכִי וְהִנֵּהן בְּרֹאשׁוֹ, וְכִשְׁהָיָא יִצְאָה מִהַחֲדָר הוּא לָקַח אֶת הַכֶּפֶה שְׁלוֹ, נָעַר אוֹתָהּ וְהִתְיָשֵׁב לְלִמֵּד בַּחֲזָרָה. הַגַּבְּאִי שָׁמַע אֶת הַכֹּל מִהַצַּד, וְהוּא שָׁאַל: "רַבִּי, לֹאֲמַא הִרְבִּי נִוְתֵן אֶת הַצֶּדֶק וְלֹאֲשֶׁה הִרְבִּי נִוְתֵן אֶת הַצֶּדֶק?" אָמַר הַצַּדִּיק: "גַּם אִתָּה צוֹדֵק... " כְּדִי לְלַמֵּד אוֹתוֹ אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם הָעֶקֶר שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

התינוק בוכה והאמא בוכה איתו

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

מזל טוב לרגל השמחה, יעזר השם יתברך שתהיה לכם הרבה נחת יהודית מהילד הזה ומכל הילדים.

זה שאתם בוכים הרבה, יש לכם מעט כח; זה מאד נורמלי, זה לא אומר שאתם אמא לא טובה, זה לא אומר שחסר לכם משהו, ואם אין לכם כח להניק, אתם נותנים בקבוקים - זה לא דבר רע.

אל תשפילו את עצמכם, ככה זה הולך, לוקח כמה שבועות עד שחוזרים לפחות, ואם התינוק בוכה ואתם בוכים איתו, אין לכם כח - זה מאד נורמלי, ואם החברות שלכם גורמות לכם להרגיש שאתם לא אמא מסורה, אל תקחו ללב.

תבקשו מהשם יתברך: "רבונו של עולם תן לי כח, ותשמח אותי"; לא צריכים כח כדי לבקש מהשם יתברך, עושים עם השפתיים, אומרים: "השם אין לי כח, תן לי כח, תשמח אותי"; זה נותן הרבה הרבה כח. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לעסק בשדוכים, אפילו שחוטפים בזיונות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

לגבי השידוך שהצעתי למשפחת ...; הוא מתקשר אלי שהבחור התנמנם באמצע הפגישה. ברצוני לבקש ממך שתדבר עם הבחור ותחזק אותו, כנראה שהוא מיאש, הוא כבר התיאש מעצמו, צריכים לחזק אותו מאד.

אין מצוה גדולה יותר מלעסק בשדוכים, ואם חוטפים בזיונות וכו' - אסור

לעזוב את המצוה הגדולה. כשעושים שדוכים גואלים את השכינה מהגלות, ומקרבם את הגאולה.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

בערב הוא זמן קריטי שצריכים להיות בבית

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

... גרו יאיר

כשאמה מגיע הביתה ואמה שומע שאשתך צועקת על הילדים, הילד הזה הוא רע והילד הזה מחוצף, כולם רעים, וזה גורם לך לחשב רע עליה, שהיא משפילה את הילדים; מיד תקח את המושכות לידיך ותעזר במה שאמה רק יכול כדי שהיא תתאושש, הצעקות על הילדים הן מרוב שהיא מותשת.

בערב הוא זמן קריטי שצריכים להיות בבית לעזור לאשה עם הילדים, ואם אתה רוצה לשוחח ולהתאורר - תעשה את זה בזמנים אחרים, לא בערב כשהבית הפוף, כל הילדים צריכים בבת אחד כל אחד משהו אחר, הפל מבגן, וכולם צועקים ובוכים; אז תרוץ הביתה וקח לידיך את המושכות עד שאשתך מתאוששת.

עכשו כשיש רק ילדים קטנים - זה קצת קשה, ובמשך הזמן הכל נהיה יותר קל, הילדים גדלים, דורשים מהם שכל אחד יעזור במשהו, והכל נהיה יותר קל.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

אנשים אוהבים אדם שמחיה, ששמח

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהל, י"ט אדר, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

אם תסתובב ממרמז לא תרוויח כלום, אנשים יברחו ממך; הילדים שלך,

המשפחה שלך, החברים, כולם יתרחקו, אנשים לא יכולים לסבול אדם חמוץ, אנשים אוהבים אדם חזק, ששמו; אם תהיה בשמחה - אתה תצליח מאוד, המשפחה שלך תפרח, הפרנסה שלך תהיה טובה, אתה גם תזכה להכנס לקדשה, כי צדיקים אומרים ששמחה מביאה את האדם למקום הכי גבוה.

תשמח שאתה יהודי, שיש לך אמונה, תשמח עם הזקן והפאות שלך, תשמח עם המזוזה שלך, עם התפלין שלך. תעשה לך חשבון כמה אתה מלא במצוות ומעשים טובים, תברח מעצבות ומרה שחורה. תחיה את נפשך עם הברכה שלא עשני גוי, תודה להשם יתברך שאנחנו יהודים.

היום הוא יום ההלולא של הצדיק רבי יוסף חיים זוננפעלד זכותו יגן עלינו, הרב של ירושלים. הוא ספר ספור שאצלנו חסידי ברסלב לא היה ידוע, שרבנו ז"ל בילדותו חזר פעם מהתלמוד תורה בבכי שהמלמד שלו הפך אותו כי הוא דלג על הברכה שלא עשני גוי, שואל אותו האבא: "ולמה באמת דלגת על הברכה?" אומר רבנו: "מיד בבקר אחרי נטילת ידים אמרתי את הברכה שאני לא גוי"; כי בזה צריכים להחיות את עצמו, מיד כשקמים בבקר צריכים לזעק: "תודה השם שאני יהודי!"

תקבע לך שיעור בגמרא ובמשניות, תאמר את המלים של הגמרא והמשניות הקדושות, זה יטהר אותך מטמאת מת, מניאוף, מכל העבירות. בשבת הקרובה אנחנו עומדים לקרא פרשת פרה, להטהר מטמאת מת. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עד): "אחר פורים קורין פרשת פרה, שהיא הכנה לפסח, כי פרשת פרה קורין כדי שיהיו נזהרין לטהר מטמאת מת, כדי שיהיו טהורין לעשות הפסח, ונשלמה פרים שפתינו", על ידי שלומדים ומתפללים מטהרים מטמאת מת.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

אל תשפילו את עצמכם בזה שאתם עיפים ויש לכם מעט כח

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

עכשו בחדשים אלו וכו' - זה כן אצל כולם, עיפים, יש פחות כח.

אל תשפילו את עצמכם בזה שאתם עיפים ויש לכם מעט כח, והבית נהיה מזנח. מתר לישון, ואם עיפים אחרי השינה - אפשר לישון עוד פעם. אל תשפילו את עצמכם בזה, תחשבו על המתנה שאתם מקבלים מהשם יתברך, תודו ותהללו להשם יתברך שאתם כבר אווזים כאן.

תאמרו בכל יום את י"ג עקרי האמונה.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אם אומרים מן השמים לרקד

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנת ה'תשפ"ה

יקירי ... גרו יאיר

אנחנו צריכים להתמקד בילדים, למלא את הלבבות שלהם באמונה, כי כמה שיותר מחזירים אמונה בילדים - כך הם יהיו יותר שמוחים כל ימי חייהם.

בשבוע הבא חל יום ההולא של הצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו, אני רוצה לעשות "מעשה לעד" מהצדיק הזה, כך ההורים יספרו את זה לילדים בסעודת השבת.

ילדים יקרים, היום הוא יום ההולא של הצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו, אז נספר עליו ספור.

ילדים יקרים, היו שני אחים קדושים, הצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו, והצדיק הקדוש רבי זושא זכותו יגן עלינו, שנים ארכות הם הלכו בכפרים ובבירות, כל יום במקום אחר, וכל לילה הם ישנו במקום אחר, הם ישנו

בפנדקים בדרךכים, העבודה שלהם היתה להחזיר יהודים אל השם יתברך, להראות לאנשים שאפשר לחזור בתשובה, כעת הקשיבו היטב, ונספר ספור מאד יפה ומלמד:

ש... שקט.. אמצע הלילה, שני האחים ישנים בבית מרוח, שם יש גם בחדר הראשון גוים שכורים, הם מחפשים איך הם יכולים להתבדות, פתאום הם רואים שני יהודים ישנים, הם תופסים אחד וסוחבים אותו מהמטה, והם מצוים עליו שירקד לפניהם "קאדאטשקע".

"זושא... זושא... זה אני, אחיך מיילך... זושא תקום, תעשה לי טובה, הגוים התחילו אתי, הם שכורים, הם לא נותנים לי לישון, כל כמה דקות הם סוחבים אותי מהמטה ומצוים עלי שארקוד לפניהם קאדאטשקע, זושא... אולי אתה רוצה להחליף אתי מטה? כך אוכל לישון קצת ואתה תרקד קצת?"

"בודאי מיילך, אני נוטל ידים, ואני הולך למטה שלך ואתה תבוא למטה שלי", ורבי זושא נכנס למטתו של רבי מיילך, ורבי מיילך נכנס למטתו של הצדיק רבי זושא ונרדם, ופלא קורה, הגוים אומרים: "עכשו גלף ליהודי השני, הראשון כבר רקד מידי הרבה, עכשו נקח את השני", הם סוחבים אותו מהמטה ומצוים עליו לרקד לפניהם קאדאטשקע.

ילדים יקרים, מה היינו אומרים אם זה היה קורה לנו? מי יכול לחשב? מה הוא היה עושה כשמשהו לא הולך לו טוב?

הצדיק הקדוש רבי אלימלך אומר לאחיו הקדוש: "זושא, אם אומרים מן השמים לרקד, אי אפשר להתנגד, ואם מחליפים את המטות, הם ילכו למטה השנייה..."

אנחנו לומדים מהספור הזה איך הצדיקים הקדושים חיים, כל דבר שקורה אתם הם יודעים שזה מהשם יתברך, והם תמיד נשארים שמחים אפילו שמנגעים אותם במה שמנגעים אותם.

כל הילדים שרים: "גם אני רוצה להיות צדיק, אני רוצה להיות צדיק".
תבקש מהציר שיעשה ציור של כמה גוים שכורים שכמעט נופלים, ויהודי

עם זקן קלוע כחבליים עבים, רוקד קאדאטשקע, ובצד רואים שתי ערמות קש ועל אחד מהן ישן מישוהו, עם קערה לנטילת ידים וציצית שינה וכתנת לילה. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

הייתי הולכת לקבל את פני משיח צדקנו עם הבגד הזה?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תצוה, ו' אדר, שנת ה'תשפ"ה

... תחי', תלמידת בית פיגא ירושלים

קבלתי את המכתב.

אני שמח מאד שאתם מתלבשים בצניעות, וכשיש לכם ספק על בגד, אם הוא עדין או לא - אתם נגשים למראה, ואתם שואלים את עצמכם: "הייתי הולכת לקבל את פני משיח צדקנו עם הבגד הזה?" וכך מתגלה האמת אם הבגד הוא עדין.

תבקשו מהשם יתברך שיהיה לכם רגש להתלבש בעדינות, בתפלה והתבודדות זוכים לקבל טעם ורגש לעדינות ולחן היהודי. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

איך לבנות את הבעל, את הילדים, ואת עצמו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי'

בעלך הוא אדם טוב מאד, ואם תסתכלו עליו במבט טוב - הוא יהיה עוד יותר טוב, ואם תסתכלו עליו במבט עוד יותר טוב הוא יהיה עוד יותר טוב. כפי ששלמה המלך אומר (משלי יד, א): "חכמות נשים, בנתה ביתה", אשה חכמה בונה את ביתה בזה שהיא נותנת מילים טובות, ובזה שהיא לא עונה כשהבעל מאבד עשתונות. חבל שלא לומדים את זה עם הבנות בבתי הספר; במקום ללמוד שטיות

והכלים על דברים שבכלל לא צריכים לדעת לחיים, היו צריכים ללמוד את החכמה איך בונים את הפעל, איך בונים את הילדים, איך האדם בונה את עצמו; על ידי שמחפשים את הטוב ועל ידי שדנים לכף זכות, מחפשים משהו טוב, ורק על זה חושבים; אם היו לומדים את זה עם הבנות - היה אפשר לחסוך את כל הגרושין, היו שלום ושלום.

ראשית אתם צריכים להתחיל להסתפל במבט טוב על עצמכם, לא להפיל את עצמכם, לא להאשים את עצמכם בכל דבר; שזה לא אמור להיות דבר קשה, כי אתם יקרים מאד, ולאחר מכן תחפשו את הטוב אצל הפעל היקר, שהוא באמת טוב ורק רוצה להיות טוב, וכך גם עם הוריהם וכו' וכו'.

תאמינו לרבנו, רבנו הוא הרופא של כל הדורות עד שמשיח יבוא, רק רבנו מרפא אותנו וימשיך לרפא אותנו, רק העצות של רבנו מרפאות את הנפש, ואם רבנו אומר לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפב) שעל ידי שמסתכלים במבט טוב אפשר להפוך את כל אחד לצדיק גדול - אז צריכים לעשות כך, ואם רבנו אומר לנו עצה לשוחח עם השם יתברך בכל יום - צריכים לעשות כך. צריכים לקבוע זמן ומקום בכל יום לכמה דקות ולהשיח את הלב אל השם יתברך, לבקש ממנו: "רבנו של עולם אני רוצה להיות בשמחה, רבנו של עולם אני רוצה רק אותך, אני רוצה להיות יראת שמים, אני רוצה להיות קדושה, אבוי עוד מעט אני כבר חוזרת אליך, במה אחזור אליך? איך אעמד לפני בית דין של מעלה? תעזר לי, תציל אותי, שיהיו לי עינים טובות, לראות רק טוב אצל כל אחד, ואפילו בשמישהו מכאיב לי שלא אקח את זה אישית ולא אשנא את השני, אלא אסתפל על השני ברחמנות, באהבה".

תהיו חזקים עם שני העצות האלו, לחפש טוב בכל אחד, בעקר בעצמכם ובפעל, ועם העצה השניה של לשוחח עם השם יתברך; כך החיים שלכם יהפכו להיות גן עדן, מתוקים, נעימים, נחמדים ומלאי טעם. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

טעם גן עדן בסיר

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקהל, כ' אדר, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

היום בערב הוא יום ההלולא של הצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זכותו גן עלינו. מוהרא"ש מספר, פעם הצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זכותו גן עלינו בקש מילדיו, שקשה לו לאכול, אבל יש מרק שהוא אכל פעם בפונדק פלוני, אם אפשר להביא לו את המרק ההוא. זה היה לפלא אצל הילדים, כי הצדיק אף פעם לא עשה עסק מאכל, וכאן הוא מבקש דבר שכזה? אבל אם הצדיק אומר - מציתים.

הילדים הלכו לפונדק, ובקשו אם אפשר להכין את המרק "טייגל יוהד". אחרי שהכינו את המרק שאלו את האשה מהפונדק אם היא רוצה לגלות איך היא מכינה מרק כל כך טוב, אמרה האשה: "אני עניה, אין לי מה להכניס למרק, אני מעמידה סיר על האש, אני מכניסה מים וקצת קליפות גזר, ואני אומרת להשם יתברך 'אבא גדול, יש לך כל כך הרבה גן עדן למעלה בשמים, אני מבקשת ממך, תכניס בתוך הסיר קצת טעם גן עדן', זה המתכון שלי".

אזי הבינו למה הצדיק הקדוש שלח אותם לשם והוא זכר את המרק ודבר מהמרק; הוא רצה ללמד את הילדים שלו שביקשו מהשם יתברך כל דבר, ואיך יבקשו, ומה מרגישים אחרי שמבקשים; מרגישים חיי גן עדן.

אם אנחנו עומדים ביום ההלולא של צדיק אנחנו צריכים לבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני רוצה לדבר אתך ולא לשכח ממך".

השבת היא פרשת פרה, שבת גדולה מאד, עומדים להטהר מטמאת מת. רבנו אומר, מהי טמאת מת? (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמב): "הרהורים של נאוף" לחשב על כלוה, לחשב על עבירות, לצפות בסרטים, קליפים וכו', "הם בחינת אבי אבות הטמאה, בחינות מת", זו טמאת מת, האדם נהיה מת, מסכן הוא מתנתק מהשם יתברך, ואנחנו צריכים להגיע לפהן הגדול, לצדיקים - שיזרקו עלינו ממי הנחל הטהורים, מהעצות שלהם כדי לטהר אותנו.

אֲנִי מְמַהֵר אֶל הַבַּחוּרִים, אֲנִי צָרִיךְ לְקַצֵּר.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

מְשֻׁלַּח מְנוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד מוֹרְנוּ הָרַב ר' ... שְׁלִיט"א

יֵשׁ לִי עֲכָשׁוּ שְׁלִיחַ בְּאַמְרִיקָה שְׁנוֹסֵעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲנִי שֹׁמֵחַ מְאֹד שֶׁאֲנִי יָכוֹל
לְשַׁלַּח מְשֻׁלָּח מְנוֹת.

יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ כֹּחַ וְהַצְלָחָה שְׁתּוּכְלוּ לְהָאִיר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם הָעֲצוֹת
הַמְּתוּקוֹת וְהַמְּאִירוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ בְּרָכָה עֲבוּרִי וְעִבּוּר מִשְׁפָּחָתִי. יוֹאֵל בֶּן רִיצָא רַעְכִּיל זָזוּ, אֶסְתֵּר
גִּיטֵל בֵּת חַיָּה שָׂרָה הוֹדְיָא, וִילְדִי, שְׁלֹמֹה וּמִשְׁפָּה, אֶלְחָנָן חַיִּים וּמִשְׁפָּה, מְרִים הָעֲנָנִים
זִיסֵל וּמִשְׁפָּה, שְׁמַעוֹן וּמִשְׁפָּה, נַחֲמָן נָתָן, יִצְחָק דָּוִד, צָבִי, רַחֵל לָאָה, יוֹסֵף, מְנַחֵם,
יִחְזָקָאֵל, מִלְכָּה.

...

לֹא לְהִתְחַפֵּשׂ כְּמוֹ הַצָּבָא שֶׁל הָעָרֶב רַב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ה
יְקִירֵי אֱהוּבֵי ... גִּרּוֹ יְאִיר, בְּנֵי בָרֵק
קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּכְעַס עַל מֶה שֶׁהִמְנַהֵל שְׁלִיט"א אָמַר לָךְ, שֶׁלֹּא לְהִתְחַפֵּשׂ כְּמוֹ הַצָּבָא שֶׁל
הָעָרֶב רַב, וְעַל מֶה שֶׁהִמְנַהֵל אָמַר שָׂאֵם רוֹצִים לְחַפֵּשׂ אֶת הַיְלָדִים לְחִילִים, אֶפְשָׁר
לְהַלְבִּישׁ אוֹתָם כְּמוֹ צָבָא אֲמֵרִיקָאִי, צָבָא טוֹרְקִי, צָבָא רוֹסִי.

הִמְנַהֵל שׂוֹאֵל אוֹתִי כָּל דְּבָר, אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים מֶה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִהַצְדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים
מִהַדוֹרוֹת הַקְּדוּמִים, וְכֵן קִבְּלֵתִי מִמוֹהֲרָא"ש וּמִהַצְדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהַצָּבָא שֶׁל

הערב רב כוללים את כל העבירות שבתורה, ואני לא רוצה שיתחפשו כמותם, ואפילו שמתחפשים כמו גוים – זה לא כמו מינים, זה החנוך שלנו שאנחנו נותנים לילדינו, שהמדינה הציונית היא מרידה בהשם יתברך, מרידה בתורה ומרידה במלכות שמים.

עכשו תתבודד עוד פעם למה הגענו אל רבנו, מהם העקרים; הגענו אל רבנו כדי לחיות עם העצות המתוקות של לחיות עם אמונה ולחיות את נפשנו עם פשטות הנהדות ועם סדר דרך הלמוד, והחזוק שלא להתאש, ושלא תחלש דעתך מהדברים האחרים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מזל טוב על השידוך הנפלא

בעזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת כי תשא, י"ב אדר, שנת ה'תשפ"ה

לקבוד משפחת ... שיחיו

קבלתי את המכתב.

מזל טוב מזל טוב על השידוך הנפלא של בתכם תחי' עם החתן ... גרו יאיר, בן המשפחה החשובה, משפחת ... שיחיו; יעזר השם יתברך שתראו נחת ממנה ומכל הילדים, דורות כשרים ובריאים.

עכשו היו אצלי המחויבים, היתה להם שמחה פאן, אז הם הגיעו אלינו, הם אכלו אצלנו את סעודת השבת, הם כל כך מרוצים מהשידוך; שניהם לא יודעים את נפשם מרוב שמחה על החסדים שהשם יתברך עשה אתם.

דרישת שלום גם מ ... גרו יאיר, הוא כל הזמן כותב לי מכתבים איך הוא מתחזק בעבודת השם, וגם אשתו תחי', שהיא מחזירה בתלמידות יראת שמים, צניעות, ואהבה אל השם יתברך.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

בעזרת השם יתברך

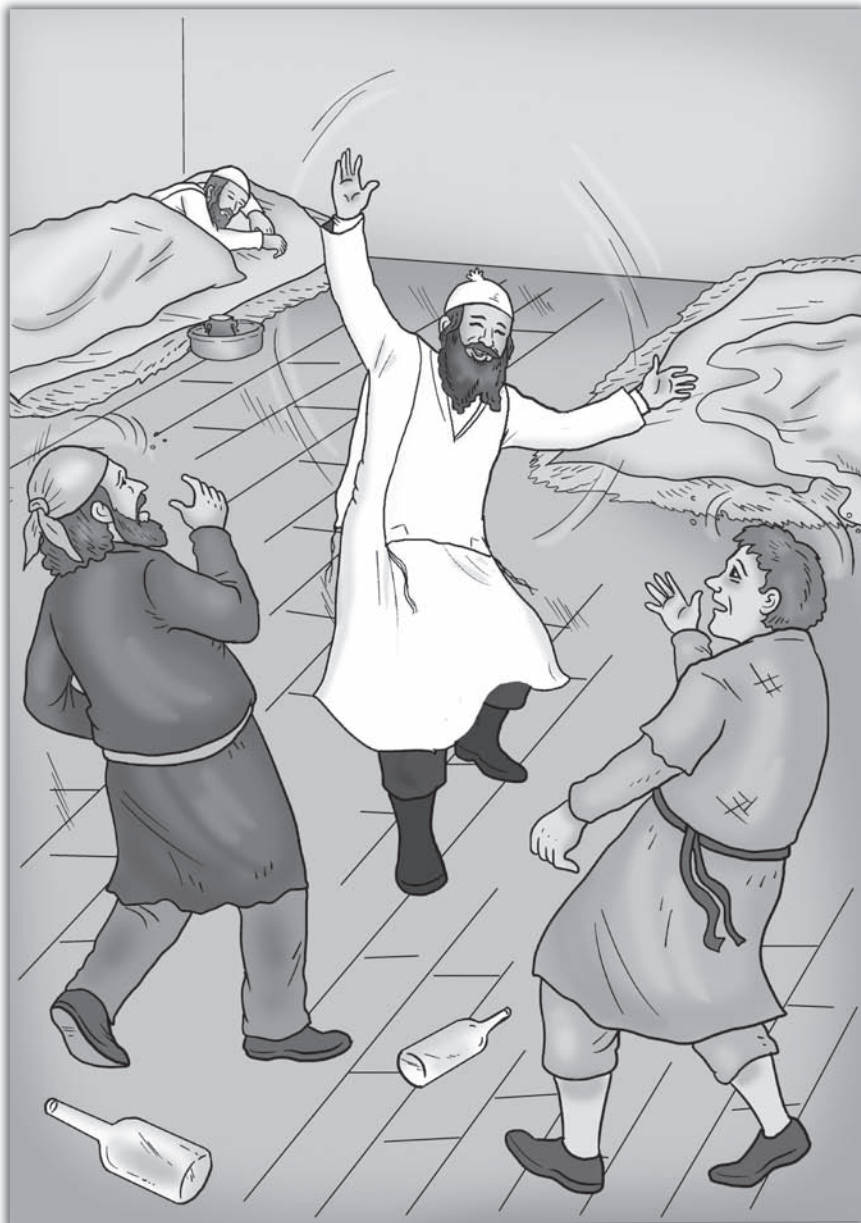
עצתו אמונה

כ"א

המיד להשאיר בשמחה

ילדים יקרים, היום שני אחים קדושים, הצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו, והצדיק הקדוש רבי זושא זכותו יגן עלינו, שנים ארפות הם הלכו בכפרים ובצירות, כל יום במקום אחר, וכל לילה הם ישנו במקום אחר, הם ישנו בפנדקים בדרכים, העבודה שלהם הייתה להחזיר יהודים אל השם יתברך, להראות לאנשים שאפשר לחזור בתשובה, כעת הקשיבו היטב, ונספר ספור מאד יפה ומלמד:

ש... שקט.. אמצע הלילה, שני האחים ישנים בבית מרוח, שם יש גם בחדר הראשון גוים שכורים, הם מחפשים איך הם יכולים להתבדח, פתאום הם רואים שני יהודים ישנים, הם תופסים אחד וסוחבים אותו מהמטה, והם מצוים עליו שירקד לפניהם "קאדאטשקע".

אם אומרים מן השמים לרקד...

"זושא... זושא... זה אני, אחיך מיילך... זושא תקום, תעשה לי טובה, הגוים התחילו אתי, הם שכורים, הם לא נותנים לי לישון, כל כמה דקות הם סוחבים אותי מהמטה ומצוים עלי שארקוד לפניהם קאדאטשקע, זושא... אולי אתה רוצה להחליף אתי מטה? כך אוכל לישון קצת ואתה תרקד קצת?"

"בונדאי מיילך, אני נוטל ידים, ואני הולך למטה שלך ואתה תבוא למטה שלי", ורבי זושא נכנס למטתו של רבי מיילך, ורבי מיילך נכנס למטתו של הצדיק רבי זושא ונרדם, ופלא קורה, הגוים אומרים: "עכשו גלך ליהודי השני, הראשון כבר רקד מדי הרבה, עכשו נקח את השני", הם סוחבים אותו מהמטה ומצוים עליו לרקד לפניהם קאדאטשקע.

ילדים יקרים, מה היינו אומרים אם זה היתה קורה לנו? מי יכול לחשב? מה הוא היתה עושה כשמשחו לא הולך לו טוב?

הצדיק הקדוש רבי אלימלך אומר לאחיו הקדוש: "זושא, אם אומרים מן השמים לרקד, אי אפשר להתנגד, ואם מחליפים את המטות, הם ילכו למטה השנייה..."

אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִהֶסְפּוֹר הַזֶּה אֵיךְ הַצַּדִּיקִים הַקְדוּשִׁים
חַיִּים, כָּל דְּבַר שְׁקוּרָה אֵתָם הֵם יוֹדְעִים שְׁנֵה מִהֶשֶׁם
יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם תָּמִיד נִשְׁאַרִים שְׂמֵחִים אֲפִילוֹ שְׂמִינְגָעִים
אוֹתָם בְּמָה שְׂמִינְגָעִים אוֹתָם.

כָּל הַיְלָדִים שָׂרִים: "גַּם אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת צַדִּיק, אֲנִי
רוֹצֶה לִהְיוֹת צַדִּיק".

בס"ד

הודעה משמחת

אחרי שרבים מאנשי שלומינו תושבי ארץ ישראל, ביקשו להקל מעליהם את האפשרות להעביר תרומתם להדפסת הספר 'עצתו אמונה', אנו שמחים להודיע שיהא אפשרות לרכוש זכויות בהדפסת הספר אף בארץ ישראל, וחברי הנהלת מכון 'עצתו אמונה' מינו לכך את הרה"ג ר' משה גראס שליט"א, וכל אחד יוכל להעביר לו את נדבת לבו להוצאת הספרים.

אפשר ליצור קשר עם ר' משה בטלפון מספר

053-3163399

בין השעות 6:30 ל-8:00 בערב